

Sygn. akt VI P 210/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2017 roku.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący : SSR Paula Markiewicz

Ławnicy : Janina Dąbrowska, Elżbieta Żak

Protokolant : st. sekr. sąd. Barbara Marszewska

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2017 roku w Gdańsku

sprawy z powództwa P. U.

przeciwko Zespołowi Szkół (...) w W.

o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy

I. przywraca powoda P. U. do pracy u pozwanego Zespołu Szkół (...) w W. na warunkach pracy i płacy istniejących przed rozwiązaniem umowy o pracę z dnia 5 kwietnia 2017 roku,

II. zasądza od pozwanego Zespołu Szkół (...) w W. na rzecz powoda P. U. kwotę 4.958,10 złotych (cztery tysiące dziewięćset pięćdziesiąt osiem złotych i 10/100) brutto tytułem wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy pod warunkiem podjęcia pracy przez powoda P. U. na poprzednich warunkach pracy i płacy,

III. w pozostałym zakresie oddala powództwo,

IV. zasądza od pozwanego Zespołu Szkół (...) w W. na rzecz powoda P. U. kwotę 180 złotych (sto osiemdziesiąt złotych i 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego Zespołu Szkół (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Kasy Sądu Rejonowego(...) w G. kwotę 1.860 złotych (tysiąc osiemset sześćdziesiąt złotych i 00/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w sprawie.

Sygn. akt VI P 210/17

UZASADNIENIE

Powód P. U. pozwem z dnia 19 kwietnia 2017 roku wystąpił przeciwko pozwanemu Zespołowi Szkół (...) w W. o przywrócenie do pracy, jak również o zasądzenie na jego rzecz wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy.

W uzasadnieniu pozwu powód podał, iż pismem z dnia 3 marca 2017 roku, doręczonym mu w dniu 5 kwietnia 2017 roku, pozwany dokonał zerwania łączącej strony umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony z dnia 31 sierpnia 2012 roku, z natychmiastowym zwolnieniem powoda z obowiązku świadczenia pracy od dnia 3 marca 2017 roku. Jako przyczynę wygaśnięcia stosunku pracy pozwany wskazał, „nawiązanie stosunku pracy z naruszeniem prawa – brak kwalifikacji wymaganych do zajmowanego stanowiska nauczyciela w Zespole Szkół (...) w W.”, jako zaś podstawę prawną powyższego pozwany podał art. 26 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 w zw. z art. 10 ust. 5 pkt 5 Karty Nauczyciela, które- jak podał powód, dotyczą jednak nauczycieli mianowanych i dyplomowanych. W ocenie powoda podana przyczyna rozwiązania umowy jest zatem nieprawdziwa i wadliwa, albowiem powód jest nauczycielem

kontraktowym i przytoczonego przepisu nie można interpretować rozszerzająco. W tym też kierunku utrwalona jest linia orzecznicza. W ocenie powoda rzeczywistą przyczyną doręczonego mu zawiadomienia o wygaśnięciu stosunku pracy jest niekorzystane dla pozwanego rozstrzygnięcie przed Komisją Dyscyplinarną dla Nauczycieli w Województwie (...), której celem miało być nałożenie kary dyscyplinarnej na powoda tj. zwolnienie go z pracy. Sprawa jest w toku na etapie postępowania odwoławczego. (k. 2-5)

W piśmie z dnia 23 maja 2017 roku powód sprecyzował, iż w zakresie żądania dotyczącego wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy domaga się powyższego w wysokości 6.200 złotych. (k. 19)

Pozwany Zespół Szkół (...) w W. w odpowiedzi na pozew z dnia 17 lipca 2017 roku wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany podał, iż z analizy dokumentów potwierdzających wykształcenie powoda wynika, iż nie posiada on kwalifikacji do zajmowania stanowiska nauczyciela u pozwanego, począwszy od dnia 1 września 2011 roku. Powód posiada bowiem tytuł magistra uzyskany w dniu 11 października 1994 roku na kierunku(...) - w zakresie (...) na Uniwersytecie G., nadto ukończył Międzywydziałowe Studium (...) na Uniwersytecie G. (2 marca 1996 roku) oraz kurs kwalifikacyjny z zakresu oligofrenopedagogiki w dniu 25 maja 2012 roku. W aktach osobowych powoda nie ma natomiast żadnego dokumentu, który potwierdzałby prawidłowość stanowiska poprzedniego dyrektora pozwanego, że ukończone przez powoda studia magisterskie, których zakres określony w standardzie kształcenia dla tego kierunku studiów w grupie treści podstawowych i kierunkowych, obejmował treści nauczanego przedmiotu (matematyki). Nadto w dniu zatrudnienia powód nie posiadał on ukończonych studiów podyplomowych, ani kursu kwalifikacyjnego z zakresu oligofrenopedagogiki, brak było również zgody organu sprawującego nadzór pedagogiczny na zatrudnienie nauczyciela, który nie spełnia warunku wymienionego w art. 10 ust. 5 pkt 5 Karty Nauczyciela. Okoliczności te oraz obowiązujące przepisy prawa wskazują, iż decyzja poprzedniego dyrektora o uznaniu kwalifikacji powoda w związku z nawiązaniem stosunku pracy zarówno na czas określony, jak również na czas nieokreślony była nieprawidłowa. (k. 37-42)

Na rozprawie w dniu 31 lipca 2017 roku powód sprecyzował, iż w zakresie roszczenia dotyczącego wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy domaga się powyższego w wysokości 9.900 złotych brutto. (tj. trzykrotność wynagrodzenia) (k. 55)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód P. U. oraz pozwany Zespół Szkół (...) w W. w dniu 1 września 2011 roku zawarli umowę o pracę na czas określony do dnia 31 sierpnia 2012 roku. W oparciu o powyższą powód został zatrudniony na stanowisku nauczyciela matematyki i świetlicy.

W dniu 1 czerwca 2012 roku powód uzyskał stopień nauczyciela kontraktowego.

Następnie w dniu 31 sierpnia 2012 roku strony zawarły kolejną umowę o pracę na czas nieokreślony.

Na podstawie powyższej powód został zatrudniony, jako nauczyciel matematyki.

(Dowód : umowa o pracę – k. 10, 11, akt nadania- k. 8-9, zeznania powoda P. U.- k. 54-55 (nagranie 00:04:48-00:17:53) w zw. z k. 156 (nagranie 00:03:01- 00:13:31), zeznania za pozwanego A. B.- k. 156-157 (nagranie 00:13:31-00:26:54)

Powód P. U. w dniu 11 października 1994 roku uzyskał tytuł magistra na Uniwersytecie G. – (...) kończąc studia w zakresie (...) i (...)

W dniu 12 stycznia 1996 roku powód ukończył Międzywydziałowe Studium (...) na Uniwersytecie G., w dniu zaś 25 maja 2012 roku Kurs Kwalifikacyjny z zakresu Oligofrenopedagogiki przy Towarzystwie (...).

Dyrektor pozwanego R. F., działając na podstawie § 3 pkt 1 w zw. z § 2 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 marca 2009 roku w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół, w których można zatrudniać nauczycieli niemających wyższego wykształcenia lub ukończonego zakładu kształcenia nauczycieli uznała ukończone przez powoda studia magisterskie na kierunku (...) w zakresie (...) na Wydziale (...) Uniwersytetu G. oraz ukończone Międzywydziałowe Studium (...), jako wystarczające uprawnienia do nauczania matematyki przez powoda w Szkole Podstawowej (...) i Gimnazjum (...) w Zespole Szkół w W..

W tym zakresie w/w wskazała, iż w grupie treści podstawowych i kierunkowych dla kierunku organizacja i zarządzanie powód realizował przedmioty takie jak: matematyka, matematyka dla ekonomistów, mikroekonomia, matematyka ekonomiczna, ekonometria, rachunkowość, podstawy analizy ekonomicznej, które obejmują treści nauczania matematyki, zgodnie z podstawą programową kształcenia ogólnego dla II i III etapu edukacyjnego.

(Dowód: akt nadania – k. 8-9, protokoły kontroli- k. 64-115, uznanie- k. 7, 18, zaświadczenie – k. 12- część B akt osobowych powoda, zeznania świadka R. F.- k. 121-124 (nagranie 00:07:00-00:57:43), zeznania świadka A. P.- k. 135-138 (nagranie 00:02:29-00:49:05), zeznania powoda P. U. – k. 54-55 (nagranie 00:04:48-00:17:53) w zw. z k. 156 (nagranie 00:03:01- 00:13:31)

Pismem z dnia 3 marca 2017 roku, doręczonym powodowi w dniu 5 kwietnia 2017 roku, pozwany zawiadomił go o wygaśnięciu stosunku pracy.

W uzasadnieniu powyższego pozwany podał, iż w dniu 24 lutego 2017 roku ustalono, iż nawiązanie z powodem stosunku pracy zostało dokonane z naruszeniem prawa – brak kwalifikacji wymaganych do zajmowania stanowiska nauczyciela w Zespole Szkół (...) w W.. W dniu 27 lutego 2017 roku o powyższym został również zawiadomiony organ prowadzący- Powiat G..

Wobec powyższego na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 w zw. z art. 10 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela, pozwany stwierdził, iż w dniu 3 marca 2017 roku doszło do wygaśnięcia stosunku pracy powoda z pozwanym z mocy prawa.

Jednocześnie pracodawca pouczył powoda o prawie i terminie złożenia odwołania do Sądu Pracy- Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku.

(Dowód : zawiadomienie- k. 12, świadectwo pracy- k. 13-14)

Począwszy od dnia 1 września 2016 roku powód decyzją dyrektora pozwanego został zawieszony w pełnieniu obowiązków nauczyciela. W związku z powyższym wynagrodzenie zasadnicze powoda zostało obniżone o 30%.

Postanowieniem z dnia 15 września 2016 roku Komisja Dyscyplinarna dla Nauczycieli przy Wojewodzie (...) postanowiła utrzymać w mocy powyższą decyzję.

Orzeczeniem Dyscyplinarnym z dnia 5 stycznia 2017 roku Komisja Dyscyplinarna dla Nauczycieli w Województwie (...) wymierzyła powodowi karę nagany.

Od powyższego orzeczenia powód złożył odwołanie.

(**Dowód :** decyzja o zawieszeniu – k. 42, postanowienie – k. 43 część B akt osobowych powoda), orzeczenie dyscyplinarne – k. 142-153)

Wynagrodzenie miesięczne powoda, obliczone jak ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, za okres ostatnich trzech miesięcy jego zatrudnienia wynosiło kwotę 1.652,70 złotych brutto.

(Dowód : zaświadczenie – k. 45)

Sąd zważył co następuje:

Sąd dokonując ustaleń faktycznych w sprawie oparł się na zeznaniach powoda P. U. oraz słuchanej za pozwanego A. B., jak również świadków w osobach R. F. oraz A. P..

Sąd dał wiarę powyższym dowodom w takim zakresie w jakim niniejsze stanowiły podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Walor wiarygodności Sąd przyznał zeznaniom świadków, jak również stron, albowiem były one logiczne, konsekwentne i korespondujące z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z przedłożoną dokumentacją.

Z zeznań powołanych świadków bezsprzecznie wynikają okoliczności związane z zajmowanym przez powoda stanowiskiem, posiadanym wykształceniem, jak również dotyczące wydania w stosunku do jego osoby przez dyrektora pozwanego decyzji o uznaniu kwalifikacji do zajmowania stanowiska nauczyciela matematyki.

Wskazać należy, iż wiarygodność i rzetelność dowodów z dokumentów, w tym akt osobowych powoda nie była kwestionowana przez żadną ze stron, także Sąd z urzędu nie znalazł podstaw do zdeprecjonowania ich wiarygodności.

Dokumenty prywatne Sąd ocenił na podstawie art. 245 kpc. Wynika z niego, że dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia wiarygodności przedmiotowych dowodów, przy czym ich prawdziwość, jak również autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania.

Z materiału dowodowego bezsprzecznie wynika, iż powód P. U. w dniu 11 października 1994 roku uzyskał tytuł magistra na Uniwersytecie G. – (...) kończąc studia w zakresie (...) i Organizacji (...).

W dniu 12 stycznia 1996 roku powód ukończył Międzywydziałowe Studium (...) na Uniwersytecie G., w dniu zaś 25 maja 2012 roku Kurs Kwalifikacyjny z zakresu Oligofrenopedagogiki przy Towarzystwie (...).

Poza sporem było również, iż dyrektor pozwanego R. F., działając na podstawie § 3 pkt 1 w zw. z § 2 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 marca 2009 roku w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół, w których można zatrudniać nauczycieli niemających wyższego wykształcenia lub ukończonego zakładu kształcenia nauczycieli uznała ukończone przez powoda studia magisterskie na kierunku (...) na Wydziale (...) Uniwersytetu G. oraz ukończone Międzywydziałowe Studium (...), jako wystarczające uprawnienia do nauczania matematyki w Szkole Podstawowej (...) i Gimnazjum (...) w Zespole Szkół w W..

W tym zakresie w/w wskazała, iż w grupie treści podstawowych i kierunkowych dla kierunku organizacja i zarządzanie powód realizował przedmioty takie jak : matematyka, matematyka dla ekonomistów, mikroekonomia, matematyka ekonomiczna, ekonometria, rachunkowość, podstawy analizy ekonomicznej, które obejmują treści nauczania matematyki, zgodnie z podstawą programową kształcenia ogólnego dla II i III etapu edukacyjnego.

Bezsporne było również, iż pismem z dnia 3 marca 2017 roku, doręczonym powodowi w dniu 5 kwietnia 2017 roku, pozwany zawiadomił go o wygaśnięciu stosunku pracy.

W uzasadnieniu powyższego pozwany podał, iż w dniu 24 lutego 2017 roku ustalono, iż nawiązanie z powodem stosunku pracy zostało dokonane z naruszeniem prawa – brak kwalifikacji wymaganych do zajmowania stanowiska nauczyciela w Zespole Szkół (...) w W.. W dniu 27 lutego 2017 roku o powyższym został również zawiadomiony organ prowadzący- Powiat G..

Wobec powyższego na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 w zw. z art. 10 ust. 5 pkt 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela, pozwany stwierdził, iż w dniu 3 marca 2017 roku doszło do wygaśnięcia stosunku pracy powoda z mocy prawa.

Zdaniem Sądu powództwo powoda P. U. zasługiwało w zasadniczej części na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż art. 10 ust. 5 oraz 7, 8, 9 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 roku Karta Nauczyciela stanowią, iż stosunek pracy z nauczycielem mianowanym i z nauczycielem dyplomowanym nawiązuje się na podstawie mianowania, jeżeli:

- 1) posiada obywatelstwo polskie, z tym że wymóg ten nie dotyczy obywateli państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych i korzysta z praw publicznych;
- 3) nie toczy się przeciwko niemu postępowanie karne w sprawie o umyślne przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub postępowanie dyscyplinarne;
- 4) nie był skazany prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4a) nie był prawomocnie ukarany karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 76 ust. 1 pkt 3, w okresie 3 lat przed nawiązaniem stosunku pracy, albo karą dyscyplinarną, o której mowa w art. 76 ust. 1 pkt 4;
- 5) posiada kwalifikacje wymagane do zajmowania danego stanowiska;
- 6) istnieją warunki do zatrudnienia nauczyciela w szkole w pełnym wymiarze zajęć na czas nieokreślony.

W przypadku zaistnienia potrzeby wynikającej z organizacji nauczania lub zastępstwa nieobecnego nauczyciela, w tym w trakcie roku szkolnego, z osobą rozpoczynającą pracę w szkole, z nauczycielem kontraktowym lub z nauczycielami, o których mowa w ust. 5, stosunek pracy nawiązuje się na podstawie umowy o pracę na czas określony. (ust. 7)

Nie można nawiązać stosunku pracy z nauczycielem, który nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 5 pkt 2-5, z zastrzeżeniem ust. 9. (ust. 8)

W przypadku, o którym mowa w ust. 7, jeżeli nie ma możliwości zatrudnienia osoby posiadającej wymagane kwalifikacje, można za zgodą organu sprawującego nadzór pedagogiczny zatrudnić nauczyciela, który nie spełnia warunku wymienionego w ust. 5 pkt 5. (ust. 9)

W myśl zaś art. 26 ust. 1 i 2 Karty Nauczyciela stosunek pracy nauczyciela wygasa z mocy prawa odpowiednio w razie :

- 1) prawomocnego ukarania w postępowaniu dyscyplinarnym karą dyscyplinarną zwolnienia z pracy oraz karą dyscyplinarną zwolnienia z pracy z zakazem przyjmowania ukaranego do pracy w zawodzie nauczyciela w okresie 3 lat od ukarania lub karą wydalenia z zawodu nauczyciela;
- 2) prawomocnego skazania na karę pozbawienia praw publicznych albo prawa wykonywania zawodu lub utraty pełnej zdolności do czynności prawnych;
- 3) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 4) upływu trzymiesięcznego okresu odbywania kary pozbawienia wolności;
- 5) stwierdzenia, że nawiązanie stosunku pracy nastąpiło na podstawie fałszywych lub nieważnych dokumentów albo zostało dokonane z naruszeniem warunków określonych w art. 10 ust. 5 pkt 1-5, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 9.

Wygaśnięcie stosunku pracy w przypadkach określonych w ust. 1 stwierdza dyrektor szkoły, a w stosunku do dyrektora szkoły - organ prowadzący szkołę.

W zakresie prowadzonych w niniejszej sprawie rozważań Sąd miał na uwadze

wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2008 roku (I PK 195/07), zgodnie z którym świadome i niezgodne z prawem zatrudnienie kontraktowego nauczyciela języka obcego, który nie legitymuje się wymaganymi kwalifikacjami do zajmowania tego stanowiska, nie prowadzi do wygaśnięcia z mocy prawa stosunku pracy na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (jednolity tekst: Dz.U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.), ale umożliwia wypowiedzenie umowy o pracę zawartej wbrew zakazowi z art. 10 ust. 8 tej ustawy. (OSNP 2009/7-8/90)

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Sąd Najwyższy wskazał, iż wygaśnięcie z mocy prawa stosunku pracy nauczyciela w razie stwierdzenia, że nawiązanie stosunku pracy zostało dokonane z naruszeniem warunków określonych w art. 10 ust. 1 pkt 1-5 Karty Nauczyciela ma charakter szczególny i wyjątkowy, przez co przepis ten nie podlega wykładni rozszerzającej.

Wprawdzie przepis ten został sformułowany w sposób, który pozornie i prima facie pozwala odnosić go do wszystkich nauczycieli bez względu na podstawę prawną ich zatrudnienia, jednakże warunki określone w 10 ust. 1 pkt 1-5 Karty Nauczyciela odnoszą się bezpośrednio wyłącznie do przesłanek warunkujących zatrudnienie nauczyciela mianowanego lub nauczyciela dyplomowanego. Równocześnie zakaz nawiązywania stosunku pracy z nauczycielem, który nie spełnia warunków, o których mowa w 10 ust. 5 pkt 2-5 Karty Nauczyciela, wynika z 10 ust. 8 tej ustawy, tyle że jego naruszenie nie jest objęte sankcją z art. 26 ust. 1 pkt 5 Karty Nauczyciela w postaci wygaśnięcia stosunku pracy nawiązanego wbrew zakazowi z 10 ust. 8 tej ustawy.

W tym układzie normatywnym, jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu, trafne jest stanowisko Sądu drugiej instancji, że skoro sankcją z art. 26 ust. 1 pkt 5 Karty Nauczyciela stosuje się w przypadku naruszenia warunków określonych w 10 ust. 5 pkt 1-5 tej ustawy, odnoszących się wyłącznie do niezgodnego z prawem nawiązania stosunku pracy z nauczycielem mianowanym lub dyplomowanym, to wygaśnięcie z mocy prawa i w terminie stwierdzenia naruszenia warunków dotyczących jedynie mianowanych lub dyplomowanych nauczycieli, nie może być przenoszone w drodze wykładni rozszerzającej na nauczycieli kontraktowych zatrudnionych wbrew zakazowi z art. 10 ust. 8 Karty Nauczyciela, którego złamanie nie jest objęte sankcją z art. 26 ust. 1 pkt 5 tej ustawy.

Sąd Najwyższy wskazał również, iż trzeba także zwrócić uwagę na dyscyplinarny, w istocie rzeczy, aspekt i charakter wygaśnięcia stosunku pracy z mocy prawa nauczycieli mianowanych lub dyplomowanych, których zatrudnienie zostało dokonane z naruszeniem warunków określonych w art. 10 ust. 5 pkt 1-5 Karty Nauczyciela.

Wszystkie przypadki prowadzące do wygaśnięcia z mocy samego prawa stosunków pracy z takimi nauczycielami dotyczą bowiem sytuacji wykluczających ex lege dalsze istnienie nauczycielskiego stosunku pracy, które są spowodowane przyczynami zależnymi i zawinionymi przez takich nauczycieli, bo następują w razie: 1) prawomocnego ukarania w postępowaniu dyscyplinarnym karą dyscyplinarną zwolnienia z pracy oraz karą dyscyplinarną zwolnienia z pracy z zakazem przyjmowania ukaranego do pracy w zawodzie nauczycielskim w okresie trzech lat od ukarania lub karą wydalenia z zawodu nauczycielskiego; 2) prawomocnego skazania na karę pozbawienia praw publicznych albo prawa wykonywania zawodu lub utraty pełnej zdolności do czynności prawnych; 3) prawomocnego skazania za przestępstwo popełnione umyślnie; 4) upływu trzymiesięcznego okresu odbywania kary pozbawienia wolności; czy wreszcie 5) stwierdzenia, że nawiązanie stosunku pracy nastąpiło na podstawie fałszywych lub nieważnych dokumentów albo zostało dokonane z naruszeniem warunków określonych w art. 10 ust. 5 pkt 1-5, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 9.

Sąd Najwyższy podkreślił również, iż wykładnia funkcjonalna i celowościowa art. 26 ust. 1 pkt 5 Karty Nauczyciela prowadzi do wniosku, że świadome i niezgodne z prawem (art. 10 ust. 8 i 9 Karty Nauczyciela) zatrudnienie kontraktowego nauczyciela (...), który nie legitymuje się wymaganymi kwalifikacjami do zajmowania takiego stanowiska, nie prowadzi do dyscyplinarnego wygaśnięcia z mocy prawa stosunku pracy w trybie art. 26 ust. 1 pkt 5 tej ustawy, ale umożliwia wypowiedzenie umowy o pracę zawartej wbrew zakazowi z art. 10 ust. 8 tej ustawy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy uznać należało, iż pozwany w sposób niezasadny zastosował zatem w stosunku do powoda tryb wygaśnięcia stosunku pracy, działając na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 10 ust. 5 pkt 5 Karty Nauczyciela.

Jak to zostało wskazane wyżej, w powołanym orzeczeniu Sądu Najwyższego, powyższe regulacje mają zastosowanie jedynie do nauczycieli mianowanych i dyplomowanych, nie mogą zaś być stosowane rozszerzająco do nauczycieli kontraktowych, a takowym był powód.

Mając powyższe na uwadze decyzja dyrektora pozwanego z dnia 5 kwietnia 2017 roku winna być uznana za niezgodną z prawem.

Zdaniem Sądu na gruncie przedmiotowej sprawy nie znalazły potwierdzenia zarzuty pracodawcy, iż powód nie posiada kwalifikacji do zajmowania stanowiska nauczyciela matematyki u pozwanego.

Zgodnie bowiem z treścią § 2 ust. 1 pkt 2 oraz § 3 pkt 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 marca 2009 roku w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli oraz określenia szkół i wypadków, w których można zatrudnić nauczycieli niemających wyższego wykształcenia lub ukończonego zakładu kształcenia nauczycieli- kwalifikacje do zajmowania stanowiska nauczyciela w zakładach kształcenia nauczycieli, placówkach doskonalenia nauczycieli, poradniach psychologiczno-pedagogicznych, w tym poradniach specjalistycznych, bibliotekach pedagogicznych, kolegiach pracowników służb społecznych, liceach ogólnokształcących, liceach profilowanych, technikach, uzupełniających liceach ogólnokształcących, technikach uzupełniających i szkołach policealnych, z zastrzeżeniem § 11 ust. 1 i 2, § 12-14, 16-22 i 24, (powyższe Rozporządzenie zostało uchylone z dniem 1 września 2017 roku) posiada osoba, która ukończyła studia magisterskie na kierunku, którego zakres określony w standardzie kształcenia dla tego kierunku studiów w grupie treści podstawowych i kierunkowych obejmuje treści nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć, oraz posiada przygotowanie pedagogiczne. Kwalifikacje do zajmowania stanowiska nauczyciela w gimnazjach i zasadniczych szkołach zawodowych, z zastrzeżeniem § 11 ust. 1 i 2, § 12-14, 16-22 i 24, posiada osoba, która ma kwalifikacje określone w § 2.

Wskazać należy, iż zgodnie z art. 9 ust. 1 pkt 1-3 Karty Nauczyciela stanowisko nauczyciela może zajmować osoba, która:

- 1) posiada wyższe wykształcenie z odpowiednim przygotowaniem pedagogicznym lub ukończyła zakład kształcenia nauczycieli i podejmuje pracę na stanowisku, do którego są to wystarczające kwalifikacje;
- 2) przestrzega podstawowych zasad moralnych;
- 3) spełnia warunki zdrowotne niezbędne do wykonywania zawodu.

Ocena zatem kwalifikacji - w okresie objętym sporem, należała do dyrektora szkoły (art. 39 ust. 3 ustawy z 7 września 1991 roku o systemie oświaty) i mogła być kontrolowana w trybie nadzoru pedagogicznego (art. 33 ust. 2 pkt 1 tej ustawy).

Decydowały więc kwalifikacje, które podlegały sprawdzeniu. Uznanie kwalifikacji miało zatem charakter indywidualny (konkretny) i nie przenosiło się na kolejne zatrudnienia (stosunki pracy), nawet w tej samej szkole.

Rozporządzenie w sprawie szczegółowych kwalifikacji wymaganych od nauczycieli stanowiło, iż kwalifikacje do zajmowania stanowiska nauczyciela posiada osoba, która ukończyła studia na kierunku (specjalności) zgodnym z nauczanym przedmiotem lub prowadzonymi zajęciami albo którego zakres określony w standardzie kształcenia dla tego kierunku studiów w grupie treści podstawowych i kierunkowych obejmował treści nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć.

Przepis przytoczony wyżej pozwalał zatem na uznanie kwalifikacji nauczyciela uzyskanych w trakcie studiów na kierunku (specjalności), który - mimo że nie odpowiada ściśle swoją nazwą nauczalnemu przedmiotowi lub prowadzonym zajęciom - obejmuje jednakże przygotowanie merytoryczne niezbędne do nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć.

Ocena kwalifikacji dokonywana była na podstawie porównania treści kształcenia w szkole wyższej z zakresem wymagań wynikających z podstawy programowej danego przedmiotu na określonym etapie edukacyjnym. W przypadku kiedy studia wyższe ukończone przez nauczyciela spełniały powyższy warunek, należało uznać, że nauczyciel posiadał wymagane kwalifikacje.

Oceny kwalifikacji dokonywał dyrektor szkoły zatrudniającego nauczyciela. Kompetencje zatem do rozstrzygnięcia spraw kwalifikacyjnych należały do organu zatrudniającego. Na podstawie wskazanego przepisu dyrektor szkoły lub placówki miał możliwość zatrudnienia nauczyciela posiadającego wymagane przygotowanie do nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć.

Decyzja dyrektora szkoły w sprawie wyboru - spośród posiadających wymagane kwalifikacje - nauczyciela, któremu powierzy nauczanie przedmiotu lub prowadzenie określonych zajęć, była autonomiczna.

Mając powyższe na uwadze, w szczególności przepisy obowiązujące w okresie spornym, powód- wobec uznania zbliżoności ukończonych przez niego studiów do nauczanego przedmiotu ma kompetencje do nauczania w pozwanej placówce.

Na powyższą okoliczność wskazały również w toku prowadzonego postępowania świadkowie w osobach R. F. oraz A. P.. Również w/w wskazały na autonomiczną kompetencję i decyzję dyrektora placówki w tym przedmiocie.

Świadek R. F. wskazała w tym zakresie również, iż dokonanie uznania studiów powoda zostało dokonane mając na uwadze zakres nauczania powoda na studiach, po przeanalizowaniu jego indeksu.

Z dokumentu zaś złożonego do akt osobowych wynika, jakie przedmioty w tym zakresie zadecydowały o uznaniu zbliżoności ukończonych studiów powoda do nauczanego przedmiotu.

Zdaniem Sądu brak jest podstaw do podważenia wiarygodności i mocy tegoż dokumentu wobec braku opatrzenia go datą, albowiem powyższy był okazywany w trakcie kontroli pracowników Kuratorium, jak również stanowił wiążącą podstawę dokonania przez nich ustaleń.

Mając powyższe na uwadze Sąd na mocy art. 56 § 1 kp orzekł jak w punkcie I wyroku.

W zakresie żądania z tytułu wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy o powyższym orzeczono w punkcie II wyroku, na podstawie art. 57 § 1 kp.

W tym zakresie Sąd miał na uwadze stanowisko Sądu Najwyższego, który przyjął w tezie do wyroku z dnia 29 czerwca 2005 roku (I PK 233/04, OSNP 2006, nr 9-10, poz. 148), iż wynagrodzenie za cały czas pozostawania bez pracy (art. 57 § 2 kp) należy obliczać według wynagrodzenia za pracę, jakie otrzymałby pracownik, gdyby w tym czasie pracował". Z argumentów podniesionych w uzasadnieniu wynika, że pogląd ten można odnieść także do wynagrodzenia z art. 57 § 1 kp. Ta teza Sądu Najwyższego oznacza, że omawiane wynagrodzenie należy obliczyć z uwzględnieniem wszystkich dopuszczalnych zmian wynagrodzenia, nie tylko podwyższenia, ale też obniżenia, które nastąpiłyby, gdyby pracownik kontynuował zatrudnienie. Pogląd wyrażony w powołanym wyroku I PK 233/04, oparty w istocie na pojęciu utraconych korzyści (art. 361 § 2 kc), Sąd Najwyższy podtrzymał również w wyroku z dnia 12 lipca 2011 roku (II PK 18/11, OSNP 2012, nr 17-18, poz. 220).

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekając o powyższym roszczeniu uwzględnił w tym zakresie wysokość wynagrodzenia powoda za okres ostatnich 3 miesięcy jego zatrudnienia tj. uwzględniając jego wysokość (tj. obniżkę) po zawieszeniu powoda w czynnościach. (k. 45)

Ponad kwotę objętą punktem II, Sąd mając na uwadze powołane wyżej rozważania, powództwo oddalił, o czym orzekł w punkcie III wyroku.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w punkcie IV wyroku na podstawie § 9 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 1804).

W tym zakresie Sąd miał na uwadze postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 maja 2011 roku (I PZ 8/11), iż podstawę obliczenia opłaty z tytułu zastępstwa procesowego strony w sprawie o przywrócenie do pracy i łącznie z nim dochodzone wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy stanowi stawka minimalna określona w § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349).

Powyższe stanowisko pozostaje również jak najbardziej aktualne na gruncie obecnie obowiązujących w tym przedmiocie przepisów prawa.

Ponadto zgodnie z treścią art. 13 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z zm.) opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 100.000 złotych.

Natomiast zgodnie z art. 35 ust 1 zdanie drugie cytowanej ustawy w sprawach z zakresu prawa pracy w których wartość przedmiotu sporu przewyższa kwotę 50.000 złotych pobiera się od wszystkich podlegających opłacie pism procesowych opłatę stosunkową.

W myśl natomiast art. 113 ust. 1 kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją ku temu podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

W zakresie określenia wpisu sądowego w sprawie Sąd miał na uwadze, iż zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2007 roku Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa 50.000 złotych obciąża pozwanego pracodawcę na zasadach określonych w art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zmianami) kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu, w wyłączeniu opłat od pism wymienionych w art. 35 ust.1 zd.1 powołanej ustawy. A zatem mając powyższe na uwadze pozwanego obciąża obowiązek uregulowania należności tytułem wpisu sądowego w zakresie uwzględnionego przez Sąd powództwa.

Mając na uwadze, fakt iż strona pozwana przegrała proces w zakresie roszczeń objętych punktem I – II wyroku, Sąd na mocy art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc oraz art. 35 ust. 1 zdanie 2 w zw. z art. 113 ust. 1 cyt. ustawy nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Kasy Sądu Rejonowego (...) w G.kwotę 1.860 złotych (5% z kwoty 37.200 złotych – k. 19).

O powyższym orzeczono w punkcie V wyroku.